

[Steen.]

fra, og jeg spørger, hvorfor der egentlig skal gøres den Forskel. Jeg vilde saa gerne, at det paa et eller andet Tidspunkt kunde gaa op for større Kredse end hidtil, at Sandheden er, at Turistkørsel, Selskabskørsel — man kalde det, hvad man vil — er den jævne Mands, Menigmands Mulighed for at se Danmark fra Landevejen. Men nu skal det altsaa være noget meget højtideligt, nu skal der Koncession og Tilladelse til, forudsat at en saadan Kørsel sker i Forbindelse med Kørsel i Udlandet. Jeg forstaar ikke, hvad der opnaas derved. Man kan køre til Færgestederne, og i Udlandet kan man leje en Vogn og køre rundt i den, der er ingen Valutabesparelse deri. I Forvejen er det begrænset, hvor mange Penge den enkelte Turist kan faa fra Nationalbanken til en saadan Udenlandsrejse. Og hvad opnaas der ved, at de fleste Penge bruges til at leje en Vogn i Udlandet i Stedet for at betjene sig af den Vogn, man har med herfra? Det har jeg lidt svært ved at se.

Men under den Forudsætning, jeg nævnte, er jeg enig i det første, tager det Forbehold over for § 3, jeg tog, og forbeholder mig med Hensyn til det sidste nærmere at drøfte Spørgsmaalet i det Udvalg, som jeg forstaar vil blive nedsat.

Tholstrup: En Lov, som gør det lettere for de danske eller udenlandske Omnibusselskaber, som besørger Langtrafik, og i særlig Grad dem, der kører i den internationale Trafik, er absolut paarkrævet. Det er derfor med den største Velvilje vi gaar med til en saadan Lov, men selve Udformningen af det her forelagte Lovforslag har vi et Par Indvendinger imod.

Vi kan ikke gaa med til, at man i § 1 nøjes med at give en Bemyndigelse til Ministeren med Hensyn til Betingelserne for at opnaa Tilladelse. Vi er imod Bemyndigelseslove under enhver Form, og navnlig her, hvor man uden Vanskelighed straks i Loven kunde fastsætte de konkrete Betingelser, der maa stilles for at opnaa en saadan Tilladelse. Det vilde dels lette Ministeriet, dels hindre, at Loven senere kunde blive misbrugt, og navnlig, at den senere kan bruges i protektionistisk Øjemed, hvad det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, efter hvad han lige nu sagde, aabenbart godt kunde tænke sig i visse Tilfælde.

Vi er heller ikke glade for den sidste Linie i § 2, hvorefter der faktisk straks skal indledes Forhandlinger med de forskellige Stater for at opnaa Fællesoverenskomster. Dette er for det første i Øjeblikket inderlig

overflødigt, idet de Lande, hvorigennem Gennemkørsel har Interesse, for Tiden ikke lægger nogen Hindringer i Vejen herfor. Skal man nu til at afslutte Overenskomster herom, vil det i de paagældende Lande blive som her, at man indkalder Udtalelser fra de forskellige interesserede Organisationer, og naar hele dette Apparat sættes i Sving, kan Resultatet meget nemt blive, at et eller andet Land kræver saa megen Gensidighed, at det i højeste Grad kommer til at skade danske Interesser; for det var jo navnlig Danmark der, især før Krigen, nød godt af disse Gennemkørselsregler. Det kan ske igen, at Danmark bliver førende paa dette Omraade, som det i Øjeblikket er førende med Hensyn til de store Kølebiler, som for Tiden, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, f. Eks. kører igennem Tyskland i et Antal, der langt overstiger alle andre europæiske Landes Kølebiler tilsammen.

Det er efter min Mening derfor direkte farligt for os at fremkomme med et saadant Lovforslag i Dag. Hvorfor ikke lade det være som hidtil, at de direkte interesserede forhandler sig til Rette om disse Tilladelser? Saa længe der indrømmes danske Køretøjer saadanne Rettigheder i fremmede Lande, bør der i hvert Fald ikke fra dansk Side insisteres paa, at der afsluttes Overenskomster herom. Ja, jeg vil endda gaa saa vidt at henstille, at man fra dansk Side afholder sig fra at nægte Tilladelse til Udlændinge, selv om vi ikke opnaar tilsvarende Rettigheder i de paagældende Lande. Vi skal ikke have vore Embedsmænd til at føre Krig paa dette Omraade med Embedsmændene i andre Lande. Det vilde være fuldstændig i UN's Aand at gaa foran her.

§ 3 bør overflødiggøres ved en rigtig Affattelse af § 1.

Med Hensyn til de fremmede Køretøjer, som kører gennem Landet i Øjeblikket, kan jeg oplyse, at Danmark igennem det ene af Selskaberne har indtjent ca. 400 000 svenske Kroner og over 5 000 Dollars i 1947. Slitagen paa Vejene betales jo baade af Benzinafgiften og direkte Afgifter. Ogsaa den Omstændighed, at danske Forretningsfolk kan betjene sig af disse Ruter, har stor Værdi. Endvidere maa tilføjes, at de fremmede Omnibusser i høj Grad forøger Turisternes Antal og altsaa Turistindtægterne, hvilket vi kun har Grund til at være særdeles glade for.

Men det allervigtigste er efter min Mening, at denne frie Trafik over Landegrænserne er et af de bedste Midler til Fremme af den mellemfolkelige Forstaaelse til Opretholdelse af Fred mellem Landene, og her